

Lønningstillæg. At det har virket saaledes, ville ærede Medlemmer ogsaa se af de Tabeller, der findes anført under Nr. 87 i Betænkningen. Hvad enten man tager den ene eller den anden af dem, viser det sig, at den Foranstaltning, vi vedtog i Fjor, har virket saaledes. Den sidste Tabel, som er den paalideligste, viser, at Indtægten for en fast Lods ved Dragør i 1892 var 1286 Kr. 83 Ore og i 1893 1547 Kr. 67 Ore, og at der er en forholdsvis betydeligere Stigning for Reserverelodser og Gæstralodser. Der er derfor ingen ret Mening i at komme og begære en ekstra Understøttelse til disse Lodder af 300 Kr. for hver Lods, naar en Statsforanstaltning, som blev vedtaget i Fjor, har medført en lignende Stigning for dem i Forvejen. Noget anderledes stiller det sig med Hensyn til Helsingørs Lodseri. Der er ganske vist for et Par Aar tilbage blevet vedtaget en ekstraordinær Pensionslov angaaende dette Lodseri, men det har vist sig, at Indtægten er sunken ikke saa lidt under, hvad man forudsatte, at den skulde være, da man vedtog Pensionsloven. De Foranstaltninger, der i øvrigt ere gjorte i Helsingør, have nok vist sig henigtsmæssige, navnlig hvad den Overenskomst angaar, der er truffen mellem Helsingørs og Vitens Lodserier, for at mildne den skarpe Konfurrence, der har været mellem disse to Lodserier, men det kan dog ikke nægtes, at Lodsernes Indtægt der oppe ere sunkne under, hvad man tænkte, de skulde blive. De have været lidt højere i 1893 end i 1892, men det er dog stadig saaledes, at de ere noget under, hvad man forudsatte, at de burde være, da man gav det ekstraordinære Tillæg. Da der imidlertid dog har fundet en Stigning Sted af saadan noget som halvandet Hundrede Kroner for hver Lods i de sidste Aar, finder man det ikke rigtigt at bevilge fuldt ud de 300 Kroners Tillæg, men man mener, at man ved at bevilge Halvdelen, 150 Kr. til hver Lods, vil være kommet til et nogenlunde rimeligt Resultat med Hensyn til Helsingørs Lodseri. — Vædringsforslag under Nr. 81 refererer sig naturligvis dertil, at Trilageret paa Toldboden er anlagt provisorisk. — Jeg plejer jo ikke at omtale de tiltraadte Vædringsforslag, der ere tilstrækkelig motiverede i de meddelte Skrivelser, men jeg finder Anledning til at gøre nogle Bemærkninger om Vædringsforslaget Nr. 90 angaaende Bevillingen af 13,500 Kr. til Erhvervelsen af en af Ordenstansler, Greve Dannestjold-Samsø efterladt Odsags-samlings. Der foreligger her en Undersøgelse foretaget af den mest sagkyndige Mand, vi for Øjeblikket har i denne Retning, Dr.

Sofus Møller, der er en af Direktørerne for Nationalmuseet, og af denne Undersøgelse fremgaar det, at denne Samling besidder en stor Del Stykker, som vor Stats-samling ikke har, og at en Del af de andre Stykker i Samlingen vil være en værdifuld Forøgelse af vore Provinsmuseer. Jeg maa sige, at det har været en Forudsætning i Udvalget, som jeg tror, deles af Ministeren, at den Del af Samlingen, som ikke behøves til Komplettering af Stats-samlingen, skal gaa til Provinsernes Museer som en heldig Udvidelse af disse. Man har altsaa ment, at det vilde være rigtigt at anvende dette forholdsvis betydelige Beløb til Erhvervelse af denne Samling. Dette Ting har jo altid vist en stor Interesse for Udviklingen af vor nationale Oldkindsfab, saa jeg tror, at ogsaa dette Forslag vil kunne vinde Sympati i denne Sal. Det er jo med Rette en Stolthed for os her hjemme, at vi have været banebrydende paa vigtige Omraader af Oldforskningen, og at vi, som jeg tror, bestandig siden have forstaaet at holde den oldnordiske Forskning paa saa højt et Trin, at vi ere i Spidsen for de andre Nationer. I ethvert Tilfælde have vi dette Museum, som ubetinget er det første i Verden, og som udgør en af vort Lands største og bedste Seværdigheder. Vi ønske at gøre vort til, at det kan blive saaledes ved i Fremtiden og antage at have truffet Tingets Mening i saa Henseende. Da der kun er et Par private Samlinger tilbage, som der kunde være Tale om senere at erhverve, saa at vi ikke løbe Fare for, at der i Fremtiden skal komme store Krav til Lovgivningsmagten om yderligere Bevillinger i denne Retning, have vi ogsaa af den Grund ment at have Tingets Billigelse, naar vi have stillet os saaledes, som vi have gjort, idet vi have tiltraadt Forslaget om Købet af denne Samling. Forslaget Nr. 91 angaaende Cementundersøgelserne have vi ikke villet tiltræde, idet Udvalget har ment, at det var det rigtige, at disse Undersøgelser i alt Fald for et Aar endnu bleve ved den polytekniske Læreanstalt, saa at man ikke oprettede en ny Institution for disse Undersøgelser. Forhaabentlig vil det kunne finde Sted ogsaa i de følgende Aar, at disse Undersøgelser kunne drives ved den polytekniske Læreanstalt, men skulde det ikke være Tilfældet, vil det eventuelt være muligt at gøre Udvej paa anden Maade. Meningen er, at disse Undersøgelser skulle fremdeles ledes af den polytekniske Læreanstalt og om muligt drives i Læreanstaltens Bygninger. De næste Punkter omtales under Nr. 105 i Betænkningen og angaa en Række Bevillinger til